

УДК 378.1-37.032

Кононов Б.С., Білаш С.М., Коптев М.М., Проніна О.М.,
Пирог-Заказникова А.В., Донченко С.В., Олійніченко Я.О.,
Олексієнко В.В., Біланов О.С.

Полтавський державний медичний університет, м. Полтава, Україна

МЕТОД ПРОЄКТІВ ЯК ТЕХНОЛОГІЯ ПРОФЕСІЙНОГО НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ МЕДИЦИНИ

Вступ. Постійні зміни в освітніх структурах підсилюють актуальність проблеми формування педагога нового типу і стилю професійної діяльності. Слід добре усвідомити, ні заклади вищої освіти, ні заклади післядипломної освіти, ні спеціальна школа не можуть нині дати запасу знань і необхідних компетенцій на довгу перспективу, оскільки науково-технічний прогрес робить своє, все набуте сьогодні старіє з неабиякою швидкістю [1].

Мета дослідження. У своєму дослідженні ми вважаємо актуальним розглянути роль освітніх проєктів, як сучасної технології навчання, у забезпеченні високої результативності сучасної системи вищої освіти.

Основна частина. Результати теоретичного огляду дидактичної й методичної літератури свідчать про зростання уваги наукової спільноти до питання використання проєктної технології навчання в освіті. Ідеї проєктного навчання зустрічалися в роботах вітчизняних і зарубіжних науковців (Д. Дьюї, У. Кілпатрік, Є. Коллінгс, Л. Левин, Дж. Пітт, С. Шацький).

У сучасній педагогічній літературі знаходимо інтегральне визначення поняття «проєкт» як універсально велику кількість взаємопов'язаних видів і форм робіт із зазначеним часом початку (старту) і визначеною метою та задачами. Завершенням проєкту буде досягнення поставлених цілей. Необхідним є також визначення бюджету, ресурсів та якості результату [2].

Теоретичні й концептуальні положення проєктної технології в українській педагогіці досліджують Л. Бодько, Н. Борисова, П. Ворона, Н. Голуб, М. Гриньова, Є. Іванова, О. Карбованець, Т. Качеровська, О. Коваленко, Н. Кононець, М. Кононова, Н. Куруц, М. Кухаркіна, О. Пехота, Є. Полат, А. Пуліна, Г. Романова, О. Рибіна, Н. Сас, Г. Селевко, С. Сисоєва, І. Степанова, Ю. Хотунцев, В. Ченців та інші. В їх роботах розкриті суть процесу проєктної діяльності, відповідна технологія та умови її впровадження в навчально-виховний процес.

Узагальнення напрацювань вітчизняних учених дає змогу схарактеризувати різні типи освітніх проєктів:

1. Дослідницькі проекти мають продуману структуру, визначену мету, актуальність та методи дослідження.

2. У творчих проектах намічена структура розгортається з ціллю отримання запланованого інформаційного продукту.

3. У рольових проектах структура планується, однак залишається відкритою до завершення роботи. При цьому, учасники у визначених ролях розкривають характер і зміст проекту.

4. Головною метою інформаційних проектів є відбір та накопичення інформації на визначену тематику, найчастіше професійно спрямовану. Учасники представляють аудиторії проаналізовану та узагальнену інформацію. Результати даної діяльності представляють у формі статті, доповіді, кінофільму, веб-сайту, електронного посібника тощо. Така діяльність сприяє розвитку у студентів вмінь та навичок формулювати та висловлювати власну думку з певної теми [3].

5. Практичні проекти орієнтовані на професійні інтереси самих майбутніх медиків. Структура даного проекту включає мету, актуальність, написання сценарію, результат.

6. Ігрові проекти розвивають професійну компетентність майбутніх дефектологів за допомогою ігор різної форми й тематики з подальшим формуванням умінь використовувати ігрові технології в майбутній професійній діяльності. У цих проектах обов'язково визначають мету, способи та форми роботи. Проаналізувавши навчальні та історичні довідки, документальні й художні фільми, студенти пробують себе в ролі видатних учених, медичних працівників, імітуючи соціальні, майбутні професійні відносини. Даний вид проектів розвиває творчість, критичність мислення та уміння оцінити свою діяльність.

7. Навчально-телекомунікаційні проекти застосовують з метою формування умінь майбутніх медиків використовувати сучасні інформаційні та телекомунікаційні технології у професійній діяльності. Новітні технології (віртуальні, веб, хмарні тощо) змінюють освітнє середовище та відкривають ширший доступ до освіти різних категорій населення [2].

Можна зазначити, що основна важливість освітніх проектів полягає в тому, що вони спрямовують студента на створення інформаційного продукту, а не лише на вивчення певної дисципліни, що є актуальним у процесі професійного розвитку майбутніх медиків. Студенти індивідуально або у міні-групах за певний час повинні виконати пізнавальну, пошукову, дослідницьку, технологічну роботу на задану тему [2]. Водночас, теми проектів повинні спрямовуватися на здобуття професійних компетенцій.

До основних вимог організації проектної діяльності студентів належать:

- окреслення конкретної проблеми, розв'язування якої вимагає знань, дослідницької діяльності, критичного всебічного аналізу та пошуку;
- теоретична, практична, пізнавальна значущість очікуваних результатів (наприклад, доповідь на науково-практичній конференції, публікації в наукових виданнях, участь у конкурсах тощо);
- самостійна пізнавальна діяльність студентів (індивідуальна, парна, групова), пошук інформації шляхом використання різноманітних інформаційних ресурсів;
- структурування змістової частини проєкту із зазначенням поетапних результатів;
- використання системи наукових методів дослідження, яка передбачає певну послідовність дій: визначення об'єкта, предмета, завдань дослідження; окреслення гіпотези дослідження; відбір методів дослідження; збір, систематизація, аналіз інформації; обговорення результатів роботи (презентація, публікація, веб-сторінка, блог тощо); підбиття підсумків, оформлення та презентація результатів; оцінка проєкту; висновки, окреслення нових перспективних проблем дослідження [3].

При використанні методу освітніх проєктів керівник проєкту має створювати необхідні умови для стимулювання в студентів мотивації до пізнавальної діяльності, майбутньої професії, самоосвіти, орієнтації на освіту упродовж усього життя й застосування на практиці отриманих в процесі навчання знань. Викладач повинен мати високий рівень педагогічної майстерності, професійної компетентності, творчі здібності, стимулювати розвиток у студентів пізнавальних інтересів і творчого потенціалу.

Слід зазначити, що нині ідея методу проєктів зазнала певних змін, оскільки, народившись з ідеї вільного навчання й виховання, зараз вона стає інтегрованим компонентом цілком розробленої й структурованої освітньої системи у закладах вищої освіти. Але суть її залишається колишньою – стимулювати інтерес студентів, майбутніх медиків до певних проблем, що припускають володіння певною сумою знань і через проєктну діяльність, що передбачає вирішення цих проблем, уміння практично застосовувати отримані знання, розвиток рефлексивного мислення. Суть рефлексивного мислення, на думку А. Пуліної, – це вічний пошук фактів, їхній аналіз, міркування над їхньою вірогідністю, логічне вибудовування фактів для пізнання нового, для знаходження виходу із сумніву, формування впевненості, заснованої на аргументованому міркуванні [4].

Висновки. Тож, головну ідею застосування методу проєктів у процесі професійного розвитку майбутніх медиків можна сформулювати наступним чином: все, що я пізнаю, я знаю, для чого це мені потрібно, і де, і як я можу ці знання застосувати у майбутній професійній діяльності. Метод проєктів

спрямований на професійне становлення особистості майбутнього дефектолога, через активні дії й створення суб'єктом власної стратегії навчання. З допомогою освітніх проєктів реалізуються міжпредметні зв'язки, здобуваються знання через взаємодію суб'єктів навчання з педагогом та між собою.

Список використаної літератури.

1. Гладуш В. А. Рівень післядипломної освіти учителя-дефектолога: історія, сучасний стан. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова*. Серія 19. «Корекційна педагогіка та спеціальна психологія»: зб. наук. пр., К.: НПУ імені М.П. Драгоманова, 2014. № 45 (69). С. 26–30.
2. Гриньова М.В., Кононова М.М. Застосування технології освітніх проєктів у процесі навчання майбутніх дефектологів. *Балканско научное обозрение*. Том 3. № 1(3), Болгарія, 2019. С. 26–31.
3. Карбованець О., Куруц Н., Голуб Н. Метод проєктів – сучасна педагогічна технологія навчання освітніх закладів різних рівнів. *Науковий вісник Ужгородського нац. ун-ту: Сер. Педагогіка. Соціальна робота*. 2008. Вип.15. С. 80–83.
4. Пуліна А. А. Метод проєктів: історія й перспективи розвитку в сучасній системі освіти. *Педагогічні науки : збірник наукових праць*. Херсон. 2005. Вип. 40. С. 116–119.

Куроєдова В.Д., Гутовська І.О.

Полтавський державний медичний університет, м.Полтава, Україна

ФОРМУВАННЯ ПРИКУСУ ПРИ ПАТОЛОГІЇ II КЛАСУ ЗА ЕНГЛЕМ

Актуальність теми. Прорізування зубів завжди цікавило стоматологів, так як є показником фізичної зрілості дітей, а відхилення від середніх термінів прорізування слугує одним із критеріїв прогностичної оцінки якості розвитку дитячого організму в цілому.

В останні роки питання термінів прорізування постійних зубів та динаміки їх змін не висвітлені в літературі, не визначені регіональні особливості прорізування зубів, їх зв'язок із фізичним розвитком дітей, із зубощелепними аномаліями, що в свою чергу, обумовлює труднощі при виборі профілактичних заходів. Тому, важливим є подальше вивчення термінів прорізування постійних зубів на регіональному рівні з урахуванням впливу на цей процес чинників зовнішнього та внутрішнього середовища.